

Як Петрик розгнівався

Василь Сухомлинський

Маленькому Петрикові п'ять років.

Тато розповів йому про подвиг молодого радянського воїна в роки війни з фашистами. Воїн був тяжко поранений, та не кинув зброї. Він стріляв з кулемета і знищував ворогів.

Петрик пішов на берег ставка. Він відрізав гілочку бузини, щоб зробити сопілку.

Порізав палець. Стало боляче, потекли сльози.

Петрикові було жалко пальця, жалко самого себе. Та раптом він пригадав подвиг радянського воїна, і йому стало соромно.

Петрикові хотілося, щоб очі не плакали, а вони плакали.

"Невже я такий слабкодухий?" — подумав хлопчик.

Він розгнівався сам на себе.

Від гніву очі перестали плакати.

І палець вже не болів.